

X participiAcció

com crear una Xarxa d'Intercanvi de Serveis

L'economia pot anar molt bé en un país i al mateix temps la majoria de la gent estar-se morint de gana. Aquesta cruel paradoxa reflecteix l'extrema perversió en què les nostres societats han convertit l'economia. De ser tradicionalment un mitjà per satisfer les necessitats materials dels humans, l'economia ha esdevingut un mitjà per obtenir el màxim benefici individual per sobre dels altres i del medi ambient.

Aquesta distorsió de l'economia ha comportat també el seu esquifiment. Avui dia economia s'identifica sobretot amb especulació i, a tot estirar, amb la producció de béns i serveis que valen uns diners. En canvi, ja no considerem com a economia totes aquelles pràctiques humanes de producció i intercanvi que no utilitzen el diner. Hem desterrat de l'economia el treball domèstic i d'assistència als altres, majoritàriament fet per les dones, i això ha permès menysprear aquest treball, i les qui el feien, perquè com que no valia diners semblava que tampoc tenia valor. I hem desterrat també una colla de pràctiques tradicionals d'intercanvi sense diners, és a dir, el troc.

Aquest nou *Quadern de Participació* parla precisament d'això: de les formes d'intercanviar béns i serveis sense utilitzar el diner oficial. Més concretament, ens centrarem a parlar de les anomenades Xarxes d'Intercanvi de Serveis, que des dels anys 80 s'han desenvolupat de manera extraordinària a països com França, Gran Bretanya o el Canadà. Aquestes xarxes associen desenes de milers de persones i tenen, sobretot, dues grans virtualitats: permeten satisfer necessitats sense utilitzar el treball assalariat ni el mercat, i creen comunitat.

Podem definir les xarxes d'intercanvi de serveis com associacions locals de persones

que intercanvien béns, serveis i coneixements. Els intercanvis són mesurats en una unitat de valor que escullen les persones sòcies i que no és la moneda oficial. Participar en una xarxa d'intercanvi és elegir la cooperació en comptes de la competició. En una xarxa, la meua riquesa prové de ser diferent dels altres, i per tant de tenir alguna cosa a oferir que ells necessiten, però no pas de ser superior. Les xarxes donen més importància al ser que no pas al tenir.

Els intercanvis creen també ocasió de trobar-se, de parlar, de reflexionar i de prendre consciència sobre el sentit del treball, l'economia i la moneda.

Davant el procés de mercantilització del món que estem vivint, les xarxes ens ajuden a entreveure que una altra economia, diferent de la capitalista, no sols és desitjable sinó també possible.



Una Xarxa d'Intercanvi és un conjunt de persones que intercanvien els seus béns, serveis i coneixements per tal de satisfer de manera recíproca les seves necessitats. En les seves transaccions substitueixen el diner per altres unitats de valor que són anotades en bons d'intercanvi.

Els dos únics requisits per formar part d'una xarxa és, per un cantó, estar disposat/da a oferir unes capacitats, competències o materials que altres membres o socis poden necessitar, i per l'altre, estar disposat/da a rebre d'aquests les capacitats, competències o materials que pugui necessitar.

D'aquesta manera es constitueixen "mercats" on qui ofereix alguna cosa no requereix diners per fer efectiu l'intercanvi, ja que obtindrà a canvi una altra cosa que considera de valor equivalent.

Es poden escollir formes diferents de quantificar el valor d'un bé o servei: el seu preu al mercat, la dificultat del treball, l'oferta i la demanda que hi ha en el sistema; normalment, però, es considera una hora de treball com a mesura de l'intercanvi.

Les xarxes d'intercanvi són una evolució millorada dels tradicionals sistemes de troc primitius, que tenia moltes limitacions. El troc se cenyia als intercanvis bilaterals (jo et dono formatge a canvi que tu em donis blat) i simultanis en el temps. Això provocava que el troc estigués molt limitat quant a varietat de materials o serveis a intercanviar. No era fàcil trobar una persona que oferís a l'altre el que aquesta necessitava i que alhora acceptés el que l'altre li oferia a canvi.

Les xarxes són més efectives perquè es passa de la reciprocitat bilateral a la multireciprocitat o reciprocitat serial (A fa un servei a B, aquest en fa un altre a C, que alhora el fa a D; C fa un servei a B i D a A, per exemple) i s'introdueix el concepte de crèdit (moneda local o social), amb la qual cosa l'intercanvi es pot diferir en el temps.


Els membres de les xarxes comparteixen els principis ètics de la solidaritat, que s'obté mitjançant la reci-

procitat, i la responsabilitat, en tant que tothom s'implica en el bon funcionament del sistema. La cooperació, la confiança i la transparència són altres valors que les caracteritza.

Les xarxes estan obertes a qualsevol persona, que hi entra, surt i participa segons el temps de què disposa, els seus interessos i les seves necessitats.

Una de les finalitats de les xarxes d'intercanvi és estendre i reforçar els vincles solidaris entre els ciutadans. Això vol dir donar l'oportunitat perquè hom confii en els altres per tal de resoldre necessitats de la vida quotidiana.

A més de valorar activitats no remunerades habitualment, com les feines domèstiques, les xarxes són un bon mitjà per integrar a la comunitat les persones provinents d'altres terres i que acaben d'arribar. A més, proporciona autonomia, en reduir la nostra dependència de les coses que no controlem directament, com el diner o la voluntat dels empresaris de contractar-nos, i també seguretat, en saber que hi ha altres



Les xarxes proporcionen autonomia, en reduir la nostra dependència de les coses que no controlem directament, i seguretat, en saber que hi ha persones que valoren les coses que fem.

Moltes coses per intercanviar

- ⇒ **Coneixements:** S'intercanvien sabers, experiències, habilitats o coneixements de forma desmonetaritzada. En aquest cas, els seus membres comparteixen i bescanvien el que saben i els agrada, posant-se d'acord en el lloc, l'horari, la freqüència, la durada i els continguts. La flexibilitat, la interconnexió, la reciprocitat i l'obertura són algunes de les seves característiques.
- ⇒ **Serveis en general:** cangurs, transport, lampisteria, informàtica...
- ⇒ **Productes:** menjar, roba, llibres, eines, música, mo- bles...

persones que valoren i volen les coses que fem. Perquè és això, en una xarxa tothom és solvent ja que té alguna cosa a aportar als altres; és el treball el que dóna drets, no pas tenir la "sort" que un empresari vulgui utilitzar-nos i pagar-nos per treballar a compte seu. Teòricament, una xarxa molt completa eliminaria els intermediaris (empresaris) i el treball deixaria de ser una mercaderia.

En definitiva, les xarxes d'intercanvi són una forma alternativa de conèixer, relacionar-se, satisfer necessitats i créixer en col·lectivitat, i contribueixen a fer del treball, i no del capital, la categoria central de la vida econòmica.

Les primeres experiències d'intercanvi en comunitat daten de principis de la dècada de 1920 a Alemanya. Als Estats Units s'estenen durant la depressió del començament de la dècada següent. Però serà cinquanta anys més tard, cap al 1980 quan, sota noves formes, tant a Europa, com a Amèrica del Nord i Austràlia, es provaran altre cop les transaccions sense moneda, bé sigui per un sistema de comptes, en el qual cada persona té dret a una quantitat de dèbit (deute) i de crèdit (estalvi), o bé per l'ús d'alguna forma de vals o bons, fets, distribuïts i controlats per elles mateixes. Poc després, a França es crea el primer Sel (Système d'Échange Locaux), una iniciativa que, com els Sistemes d'Intercanvi i Comerç Local o Lets (Local Exchange Trading System) canadencs o les Kooperationsringe (cercles de cooperació) alemanyes, conjuguen l'intercanvi de béns amb el de serveis. Les Lets —"let's play" significa "juguem!"— apareixen més tard, cap al 1983, a la ciutat de Vancouver (Canadà). Ben aviat s'escamparan cap als Estats Units, Austràlia i di-

versos països del centre i nord d'Europa, des d'Alemanya fins a Escòcia, passant per Bèlgica, Finlàndia, Noruega o Holanda, fins a formar una xarxa que avui pot oscil·lar en el miler d'associacions. Temps després, l'any 1992, s'hi afegiran els Talents de Aarau (Suïssa) i els sistemes Share i les Hores d'Ithaca, als Estats Units, unes formes de monedes destinades a promoure el desenvolupament local i que actualment compten amb nombroses expressions en diferents estats del país. També a l'Argentina es muntà l'any 1995 un sistema que combinava les dues formes, a partir del repartiment de vals emesos de manera descentralitzada pels grups d'usuaris. Aquest sistema, conegut com la Red Global de Trueque i que s'inicià amb un club a Buenos Aires format per 20 persones, és considerat com una veritable expressió d'economia solidària, ja que garanteix la col·la-

boració entre productors i consumidors sota els principis de transparència i equitat. Uns i altres passen a convertir-se en "prosumidors", és a dir, en les dues coses a la vegada. Tot i que actualment ha perdut molts usuaris, la Red ha arribat a comptar amb uns 600 nodes i unes 400.000 persones associades, la qual cosa ha permès un intercanvi de productes, serveis i coneixements.

El sistema de vals o monedes locals adopta diferents noms segons el lloc on s'emet: a Vallecás s'anomena el Vale Kas, a Mèxic el Tianguis Tlaloc i a Veneçuela el Notmoney, i de vegades arriba a ser acceptat per comerços, com alguns restaurants holandesos que accepten moneda local i també alguns bancs britànics.



Preguntes + freq.

Una Xarxa d'Intercanvi és com un troc?

No, en el troc dues persones han de canviar en el mateix moment dues coses que consideren més o menys del mateix valor. En una Xarxa d'Intercanvi, la unitat de valor o moneda local permet realitzar intercanvis amb més flexibilitat: es bescanvien amb diferents persones i en diferents moments béns, serveis o coneixements. En una Xarxa, la Marta pot donar-me la seva guitarra a canvi de 800 unitats de valor i el meu compte baixarà fins que el recuperi donant a poc a poc els meus pots de melmelada de plàtan, a 10 unitats el pot, a la Laura i en Felip.

Per què 800 unitats i no mil? Qui fixa el valor ?

L'assemblea de la Xarxa fixa un valor orientatiu en el cas dels serveis, per exemple, podria decidir 50 unitats de valor per hora de treball. Però, al capdavall, els qui han d'acabar de fixar el valor són les dues persones que faran l'intercanvi.

No és greu tenir el meu compte en saldo negatiu?

De cap manera. Cadascú comença amb un compte a zero. Si la Marta i jo som nous socis, quan jo canviï la seva guitarra per 800 unitats, el seu compte passarà a +800 unitats de valor i el meu a -800. Així, en una Xarxa en tot moment hi ha, en línies generals, la meitat dels membres que tenen un compte negatiu i l'altre meitat un compte positiu. És normal i indispensable; així, la suma de tots els comptes és igual a zero.

Es pot estar en negatiu indefinidament?

La majoria de xarxes estableixen límits: per exemple, l'assemblea pot decidir que els socis hagin de mantenir els seus comptes entre -2.000 i +2.000 unitats. Si algú arriba a aquest límit, aleshores se li recorden les regles i se l'urgeix a rebaixar-lo.

Qui m'impedeix posar el meu compte a -2.000 unitats i tocar el dos?

En rigor ningú. Ara bé, un dèbit constitueix un compromís de retornar al grup béns, serveis o coneixements, abans d'abandonar-lo. Se suposa que la Xarxa està formada per persones responsables, solidàries, que viuen a la vora i es

20 raons per fer una xarxa

1. Disminueix els efectes negatius de les fluctuacions de l'economia monetària i financera sobre les persones.
2. Millora les condicions de vida, ja que la riquesa rau en la capacitat personal de treball de cadascú, no en el sou que pugui pagar-nos el capitalista si accedeix que treballem per ell.
3. Beneficia els sectors amb menys recursos i incrementa l'accés a la riquesa per part de tothom.
4. Combat l'atur i la precarietat, en permetre a moltes persones excloses del mercat laboral convertir la seva energia i coneixement en una cosa útil per als altres i rebre a canvi altres béns o serveis que, d'altra manera, no podrien tenir.
5. Tracta igual totes les persones i permet veure-les de forma positiva, perquè totes poden aportar alguna cosa.
6. S'aprofiten les energies de cada persona dirigint els seus recursos i capacitats cap a activitats socialment beneficioses.
7. La seva potencialitat econòmica pot ser elevadíssima. Els serveis intercanviats per una xarxa de cent persones podrien equivaler a 180.000 euros en un any.
8. Incrementa la diversitat d'experiències vitals i ens permet fer el que ens agrada.
9. Fomenta l'autoestima personal i defineix les necessitats objectives de cadascú.
10. Trenca la soledat i l'aïllament.
11. Ens protegeix de l'obligació compulsiva de consumir.
12. Ens aporta seguretat i ens ajuda a resoldre problemes diaris al mateix temps que col·laborem a resoldre els problemes dels altres.
13. Desenvolupa l'economia local.
14. Fomenta l'autolimitació: incita cadascú a autolimitar el consum de prestacions d'un altre, perquè en un termini limitat haurà de pagar els seus deutes amb les seves pròpies prestacions.
15. Reconeix el valor d'activitats no reconegudes ni remunerades socialment, com les tasques de la llar.
16. Desenvolupa els vincles comunitaris més propers.
17. Permet reflexionar sobre el sentit de l'economia.
18. Permet humanitzar les relacions econòmiques.
19. Si hi participen nens i nenes, és una manera d'ensenyar-los a tenir més independència econòmica.
20. Facilita l'autogestió, ja que cada grup autoregula el sistema segons les necessitats de la comunitat.

coneixen entre elles; per tant, el risc de deixar-la penjada és mínim.

I quina garantia es té sobre la qualitat dels béns o serveis proposats?

La mateixa resposta que abans, en rigor cap. Són els socis els qui han de discutir per saber si un té el nivell de qualificació que desitja l'altre, per saber què passa si l'objecte bescanviat s'avaria a l'endemà, amb la finalitat de posar-se d'acord abans de canviar. No hi ha una solució estàndard ni legal; aquestes passen per la discussió i la confiança. Si hi ha algun problema, la persona responsable de la dinamització de la Xarxa pot fer de mitjancera. En un

cas extrem, el litigi es pot sotmetre a l'assemblea general.

Però jo no tinc res per intercanviar!

Això ho diu tothom al principi. El que pots fer o canviar a tu no et sembla interessant probablement perquè no es pot valorar com a treball assalariat en euros. Però a la Xarxa tu tens habilitats i coses que pots donar als altres: per exemple, fer pastisseria, costura, bricolatge, contar contes a les criatures, ensenyar a fer un bon cuscús... Tothom pot proposar alguna cosa: nens, jubilats, desocupats... És increïble tot el que es pot descobrir com a nous intercanvis quan aprenem a percebre les nostres pròpies diferències.

1. Necessitem interessar en el projecte unes quantes desenes de persones; per anar bé, hem de ser més d'una trentena.
2. Celebrem la primera assemblea general per conèixer-nos i explicar el projecte.
3. Fem noves assemblees per prendre decisions molt concretes: repartir responsabilitats, posar nom a la moneda de l'associació, acordar quina serà la tarifa horària com a base orientativa en les negociacions entre els socis per decidir un intercanvi (per exemple, 50 unitats de valor per hora de treball), quin límit fixarem i que cap compte no podrà traspasar ni en positiu ni en negatiu, per tal de facilitar la confiança mútua. Totes aquestes

decisions, i d'altres que s'adoptin sobre el funcionament general de la Xarxa, és bo plasmar-les en un reglament intern que tindrà cada persona sòcia.

4. Donem a cada persona sòcia un talonari de bons d'intercanvi i un catàleg d'objectes i serveis. Els bons d'intercanvi s'hauran d'estendre per triplicat: un el guardarà el propietari del bo, l'altre el beneficiari del bo (qui ha prestat el servei) i el tercer el responsable de la comptabilitat. Cada vegada que algú rebí un servei d'un altre soci li donarà una còpia del bo, notificarà a la persona responsable de comptabilitat el servei rebut i, tan aviat com pugui, li donarà una segona còpia. El

catàleg d'objectes i serveis recollirà periòdicament totes les ofertes i demandes de béns i serveis de les persones sòcies, així com les dades personals que els permetran posar-se en contacte entre elles. El catàleg s'haurà de renovar periòdicament, com a mínim, dues vegades a l'any.

5. Comencen els intercanvis. Cada cop que se n'acabi un, la persona beneficiària notificarà a la persona responsable de la comptabilitat de la Xarxa les dades de l'intercanvi efectuat perquè el registri.
6. Periòdicament farem assemblees per revisar la marxa de la Xarxa, com també festes, fires i altres activitats per conèixer-nos millor.

1 La Xarxa edita un catàleg d'ofertes i de demandes dels socis.



3 La Irene munta la prestatgeria a en Joan.



2



Els socis es demanen un bé, servei o coneixement per telèfon, correu electrònic o cara a cara.

Per exemple: en Joan demana a la Irene: "Em pots ajudar a muntar una prestatgeria, que no sé com va?". Ella li proposa les condicions de l'intercanvi: "Et sembla bé a canvi de 50 unitats?", i en Joan hi accedeix.



4

En Joan agafa el talonari de bons d'intercanvi i escriu en un d'ell el nom de la Irene, la feina feta, les unitats acordades i la data. Dóna el bo a la Irene.



5



Després en Joan ho notifica a la persona responsable de comptabilitat, que introdueix les dades a l'ordinador. El compte d'en Joan ha passat de +200 unitats a +150, mentre que el de la Irene ha passat de -500 a -450 unitats. El saldo dels seus comptes serà publicat en el full periòdic de la Xarxa, com el de tots els socis.

Feines per mantenir la Xarxa

Totes les xarxes han de comptar amb persones que, de forma rotativa, s'encarreguin de determinar funcions. Són les següents:

- ⇒ **Acollida:** una o dues persones s'encarreguen de rebre i atendre els nous socis i explicar-los la filosofia del sistema, els seus beneficis i el seu funcionament.
- ⇒ **Comptabilitat:** una persona vetlla per la comptabilitat dels intercanvis, que són vàlids quan tenen la conformitat de la persona que se n'ha beneficiat. Registrar els moviments amb un programa informàtic estalvia feina.
- ⇒ **Tresoreria:** s'ocupa de guardar el diner de les aportacions dels associats destinat a comprar el material que sigui necessari per registrar els intercanvis (llibretes, segells, disquets...).

- ⇒ **Dinamització:** S'encarrega del bon funcionament del sistema. Això vol dir buscar nous socis per incrementar la diversitat d'ofertes, vigilar la qualitat dels serveis i fer de persona intermediària en cas de queixes.
- ⇒ **Coordinació:** S'ocupa de coordinar les diferents persones responsables, així com de mantenir contacte amb altres grups i mitjans de comunicació.
- ⇒ **Animació:** Organitza activitats socials que faciliten la integració i consolidació del grup: festes, mercats d'intercanvi, trobades...
- ⇒ **Secretaria:** Pren nota dels acords de l'assemblea i redacta les actes.
- ⇒ **Catàleg:** Redacta i maqueta les edicions dels catàlegs periòdics on apareixeran els saldos de tots els socis, les ofertes i les demandes.



Exemple de reglament intern

Ha de ser consensuat per l'assemblea general de la Xarxa i s'entrega als nous socis perquè coneguin els principis i les normes sobre els quals es regeix l'intercanvi:

1. La Xarxa és una entitat que promou l'ajuda mútua, la solidaritat i l'amistat entre els seus membres.
2. Quan una persona s'associa a la Xarxa rep un crèdit en forma de talonari de bons d'intercanvi i assumeix el compromís de deixar el compte a zero si per alguna circumstància deixa el grup.

3. S'han d'aclarir sempre els detalls de cada intercanvi abans de començar-lo: preu del servei en unitats de valor, o en moneda oficial suposant que calgués comprar material per prestar el servei. La Xarxa pot orientar en els treballs de difícil valoració.
4. La Xarxa vigilarà la qualitat dels intercanvis. La responsabilitat d'aquests correspondrà a cada associat i associada.
5. Els membres de la Xarxa són lliures d'acceptar o no els intercanvis sol·licitats.

6. Quan una persona es dona d'alta, ha de fer una aportació econòmica per sufragar les despeses que es generin (p. ex. comprar sobres o fer fotocòpies). Les assemblees determinaran si, en algun moment, cal fer alguna aportació extra i la seva quantitat, sempre que s'hagi exhaurit l'aportació inicial.
7. Si algú no pot assistir a les reunions, haurà de comunicar el seu saldo.
8. Ser membre de la Xarxa suposa acceptar aquest reglament.

- ⇒ Una oferta àmplia augmenta les possibilitats d'intercanvi.
- ⇒ Els socis que vulguin abandonar la Xarxa han de deixar abans el compte a zero.
- ⇒ Ningú no està obligat a acceptar un intercanvi.
- ⇒ El valor de cada intercanvi el fixen, en última instància, les persones que el fan.
- ⇒ La unitat local de valor no es pot convertir en euros ni al revés.
- ⇒ Els intercanvis i les reunions s'han de complementar amb trobades lúdiques per descobrir nous possibles intercanvis i augmentar la confiança mútua.
- ⇒ S'ha d'enviar periòdicament l'estat dels saldos a tots els socis i estar oberts a qualsevol consulta.

- ⇒ No s'ha de permetre que alguns, a força d'oferir prestacions sense demanar res a canvi, adquireixin crèdits quasi il·limitats sobre tota la resta i s'assegurin així una posició dominant.
- ⇒ És aconsellable que l'àmbit del grup sigui com més local millor, si bé hi ha serveis que es poden realitzar de lluny estant (allotjament els caps de setmana, feines per ordinador...).
- ⇒ Si algú demana sistemàticament més del que aporta, pot ser expulsat del grup.
- ⇒ Intercanviem temps; per tant, tenir-ne és bàsic. Una Xarxa en què els socis són gent tan ocupada que no tenen ni una hora per intercanviar, no pot funcionar mai.

Atenció!



Per què una botiga gratis?

- ⇨ Perquè creiem en altres formes de consum sense que hi hagi d'haver diners a canvi.
- ⇨ Per compartir coses que ens han fet servei i ara poden ser utilitzades per una altra persona, perquè encara estan en bon estat.
- ⇨ Perquè aquests objectes estan carregats de vida, ja que han passat per altres mans.
- ⇨ Per reutilitzar les coses i allargar la seva vida útil.
- ⇨ Per saber desprendre's de les coses.
- ⇨ Per sostenibilitat amb el medi. Evitem crear nous productes, amb el que suposa de despesa de material i energia.
- ⇨ Pel plaer de regalar.

(Reproducció del cartell explicatiu de la Botiga Gratis de l'Ateneu Popular de Santa Coloma de Gramenet)

Les xarxes d'intercanvi es poden completar amb altres iniciatives semblants. Ens referim als bancs solidaris o de temps, les fires d'intercanvi i regal i les botigues gratis.

Bancs solidaris, fires d'intercanvi i botigues gratis

Les xarxes d'intercanvi es poden completar amb altres iniciatives semblants. Ens referim als bancs solidaris o de temps, les fires d'intercanvi i regal i les botigues gratis.

Els bancs solidaris donen serveis de forma voluntària i sense ànim de lucre a persones que, per les raons que siguin, no poden oferir res a canvi. Pot ser, per exemple, ocupar-se durant d'una persona mentre no es pot valer per si mateixa, regar les plantes a un veí absent o passejar el gos si l'amo està malalt. La xarxa s'encarrega d'equilibrar els serveis i els temps a dedicar. Una experiència molt interessant d'aquest tipus la constitueix la Xarxa Solidària del Poblenou, que té com a objectiu ajudar els immigrants del barri i

que, fins i tot, tenen llogat un habitatge per a aquelles persones novingudes que no tenen encara on viure.

Les fires d'intercanvi i regal són trobades periòdiques en què els participants bescanvien o regalen coses sense passar pel diner. La més important que es fa a Catalunya és la de Mieres (La Garrotxa), que té lloc cada segon diumenge de novembre. Quan va començar, fa més de quinze anys, no eren més de cinquanta persones i es feia en una plaça del poble; a les darreres edicions són ja centenars els qui passen el dia intercanviant coses i coneixent-se en una gran esplanada a l'entrada de Mieres. Però n'hi ha d'altres: l'Ate-

neu Rosa de Foc organitza fires d'intercanvi els diumenges a la plaça de la Virreina (Gràcia, Barcelona); la cooperativa de consum El Cabàs de Santa Coloma de Gramenet aviat celebrarà la tercera fira d'aquestes característiques, el proper diumenge 21 de març i estarà obert a persones de tot arreu, etc.

Finalment, les botigues gratis són espais on, qui vol, deixa coses que ja no necessita, però que estan ben conservades i poden interessar a d'altres, i qui vol també agafa el que li interessa i s'ho endú sense estar obligat a pagar res ni deixar res a canvi. A l'Ateneu Popular Julia Romera de Santa Coloma funciona una "botiga" d'aquestes característiques.

Illacrua, Actualitat i Alternatives

- ✓ Xivella (Xarxa d'Intercanvi de Coneixement de Ciutat Vella). "Una forma alternativa d'educació, convivència i participació". Núm. 92, monogràfic 7, *Hi ha alternatives!*

Llibres i articles

- ✓ Baquer, Ernest. *Xarxes d'Intercanvi de Coneixements*. Barcelona: Fundació Serveis de Cultura Popular.
- ✓ Gorz, André. *Miserias del presente, riqueza de lo posible*. Ed. Paidós, 1998 (hi dedica un capítol del llibre).
- ✓ Alicia Arrizabalaga i Daniel Wagman. *Vivir mejor con menos*. Ed. Aguilar, 1997 (hi dedica un capítol del llibre).

Webs informatius

- ✓ Red Global de Trueque argentina
[//trueque.org.ar/](http://trueque.org.ar/)
- ✓ Xarxes d'intercanvi de serveis, SEL, franceses
[//transversal.apinc.org/](http://transversal.apinc.org/)

- ✓ Xarxes d'intercanvi de serveis, LETS, britàniques
www.gmlets.u-net.com/

Adreces web de xarxes catalanes

- ✓ LETS Gironès
<http://imagicweb.com/lets2>
- ✓ XIC Girona
<http://www.fundaciosergi.org/nuke>
- ✓ LETS Garrotxa
<http://www.gesamsoft.com/lets>
- ✓ Compartir cotxe a Tarragona
<http://www.compartir.org/tarragona>
- ✓ Compartir cotxe
<http://www.compartircotxe.org>
- ✓ La LlibreXarxa
<http://www.sant-cugat.net/adolf-art/scvvirtual/llibrexarxa>
- ✓ XIC Nou Barris
<http://www.noubarris.net/xarxaintercanvi>
- ✓ XIC Ciutat Vella
<http://www.pangea.org/org/sodepaub/accions/xivella.htm>

Edita: Associació Cultural Illacrua.

Han escrit aquest quadern: Àlex Romaguera i Jordi Garcia Jané. Gener de 2004.

Disseny, maquetació, edició i revisió lingüística: L'Apòstrof, SCCL. Via Laietana, 45, esc. B, pral. 2a. 08003 Barcelona. Tel. 93 552 98 78.

A/e: apostrof@apostrof.coop.

Imprimeix: Tandemgraf.

Administració i subscripcions: Via Laietana, 45, esc. B, pral. 2a. 08003 Barcelona. Tel. 93 552 98 79. A/e general: illacrua@pangea.org.

Secretaria: illacruasecretaria@hotmail.com. Propostes: illacruapropostes@hotmail.com.

L'Associació Cultural Illacrua no comparteix necessàriament les opinions de les persones col·laboradores, tot i que anima a la reproducció total o parcial d'aquests *Quaderns*, avisant primer i fent-ne constar la procedència.

D.L.: B-48970-2003.

ISSN: 1137-3083.

Els *Quaderns de Participació* tenen el suport de la Fundació Jaume Bofill.

Encara no coneixes Illacrua?



Si emplenes el formulari inferior, el fotopies i ens l'envies, o bé ens fas arribar un correu electrònic amb les teves dades, t'enviarem gratuïtament el darrer número d'Illacrua, on trobaràs una entrevista a l'escriptor Julià de Jòdar i una altra al cantautor de Xàtiva Feliu Ventura, articles sobre la violència skin, el nou govern de Catalunya o el nou moviment social a l'Amèrica Llatina, un dossier de vuit pàgines que analitza el Pla Ibarretxe i molta més informació d'actualitat sociopolítica i cultural.

Illacrua és una revista mensual, d'esquerra i alternativa, escrita en català i d'àmbit de Països Catalans, i volem que ho comprovis

Vull rebre, gratis, el darrer número d'Illacrua, Actualitat i Alternatives

Nom
Adreça
Població
DP..... Tel. A/e

Illacrua, Actualitat i Alternatives

Via Laietana, 45, esc. B, pral. 2a. 08003 Barcelona. Tel. i fax: 93 552 98 79; illacruasecretaria@hotmail.com